

Vi närmar oss 40!!!

Grundad julen 1965

Trollens Nyheter

Årgång 37 julen 2001

Beata från Ystad

Beata Wahlstedt Östlund fortsätter att vara kreativ. I år bidrar hon med en hel hopar material. Recensioner av de två första Harry Potter-böckerna finns med och en liten berättelse om en flicka är ett annat inslag. Dessutom bjuder hon på några fina recept så här inför julen. Du får leta själv så finner du hennes inslag.

Träff 2002

Trollsykienträffen 2002 kommer att hållas i Ångermanland. Den exakta platsen är ännu inte fastställd. Detta återkommer vädarna till under våren nästa år. Tiden blir dock något ändrad i år. Vecka 30, 22-26 juli, kommer det att bli. Det innebär att vi är tillbaka i den riktiga semestermånaden igen. Fler detaljer kommer efterhand. Boka dock datumet redan nu.

Fler bidrag önskas

Vi går redan nu ut med en önskan till nästa års Trollens Nyheter. Vi vill ha fler engagerade i manusskrivandet. Det börjar bli väldigt tunt i leden. Det behöver inte vara några långa skrönor. Några rader om året som gått är allt som tarvas. Redaktionen hoppas på bättre gensvar kommande år. Börja redan nu att tänka på TN 2002.

Lennart
Ch.red

**Chefredaktören
börjar bli trött**

sid 3

**Nisse fortsätter
serien om sina jobb**

sid 4

**Kvinnliga tomtar,
kan dé va nåt?**

sid 13

Trollens Nyheter – grundad julen 1965

Chefredaktör:

Lennart Östlund
Signalvägen 7
613 35 Oxelösund
Tel: 0155 - 359 09
Mobil: 070 - 5708 183
e-post: lennart.ostlund@telia.com

Lokalredaktörer 2000

Nils Holgersson, Vänersborg
Jerker Algotsson, Söderhamn
Sven Ivarsson, Sundsvall
Beata Wahlstedt Östlund, Ystad

Chefredaktören har ordet, för 18:onde gången

Det här året har det varit ovanligt segt att komma igång och känna inspiration för att göra Trollens Nyheter. Kanske det kan bero på att så få bidrag har ramlat ner i lådan. Det kan också bero på att man börjar bli trött själv. Vi får se, det kanske är någon annan som kan ta över rodret till nästa år. Ombyte förnöjer har det ju sagts. Det blev i alla fall en tidning i år också, läsvärd som alltid, förstås. En av våra yngre förmågor har en framträdande plats i årets nummer. Beata från Ystad har bidragit med en hel massa matnyttigt och annat intressant. Jag hoppas att den trenden håller i sig så att vi kan hoppas på ett generationsskifte när det gäller vår tidning. Det gångna året har som vanligt bjudit på både det ena och det andra. Det man kanske mest minns, åtminstone när det gäller världen i övrigt är terrorattacken mot World Trade Center och den efterföljande bombningen av ett land där huvuddelen av innevånarna säkert inte ens vet vem denne Bin Ladin är. Lite typiskt amerikanskt således. För övrigt, på tal om stora händelser, har det byggts en ny brygga på Stranna. Det blev en stenkista efter förlaga från Äntligen hemma med Martin Timell. Vi får se hur den klarar isen i vinter. En chansning helt enkelt. Håller den inte får jag väl bygga en ny nästa

år. Förbaskat kul var det i alla fall att ge sig på ett sånt projekt. Jag hade god hjälp av några av de yngre förmågorna i slakten. Jocke hjälpte till att spika och Stefan, Mattias och Lena hjälpte till vid själva sjösättningen. Vingligt värre, men till slut var den på plats.

I år har två jättepreniärer på bio skett. Den första var Harry Potters första bok och den andra var Sagan om ringen av Tolkien. Så otroligt omskrivna att bara det gjort att massor av miljoner sett den innan nyår.

Smart marknadsföring således, men det är väl så det ska vara när jättarna släpper nya filmer. Vi är något mer blygsamma i vår marknadsföring inför utgivningen av Trollens Nyheter. I år fick Du inte ens en påminnelse, men jag räknar kallt med att det för de flesta inte kommer som någon överraskning att TN dyker upp så här vid juletid. Vi får se hur det blir nästa år.

Tills dess får jag lov att önska Dig en God Jul och

Ett Gott Nytt År

Ch.red.

*Segt, men det gick ju
hyfsat til slut.*

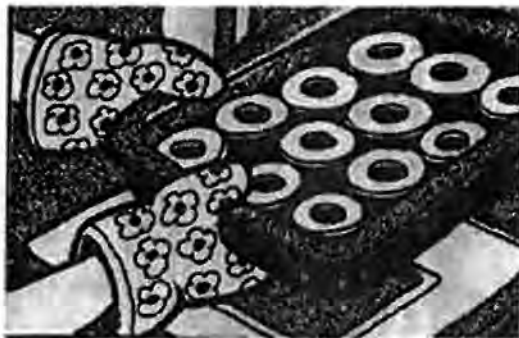
Mina första jobb

av Nils Holgersson

fortsättning från Trollens Nyheter år 2000

Jag hade varit hemma över helgen och tog sexbussen in till stan på måndag morgon. Naturligtvis var jag sen upp till bussen, kom springande i "Jonkes kurva" när bussen bromsade in vid busshållplatsen. Men som vanligt, som alla andra måndagsmorgnar, såg "Farfars Karin" till att bussen väntade på mig. Hon jobbade på "Såga" och var alltid i god tid. Jag satte mig på min vanliga plats längst bak i bussen. Somnade och sov tungt redan innan vi kommit till Iggesund.

- Jaha, Nisse-trötter sitter och sover som vanligt, sa Sören Lundin samtidigt som han slog sig ner intill mig. Han jobbade på ett bygge på Öster och brukade se till så jag kom av bussen när vi var framme vid Möljen, så gjorde han även denna morgon och vi gick Hamngatan bort mot Öster. Jag talade om att jag skulle börja på Esters Bageri och att jag skulle få 75 kronor i veckan. Vid Kavelbrogatan svängde jag av mot Esters och Sören fortsatte upp mot Djupebäcksgatan.

Plåtarna var varma när de kom ur ugnen.

Jag klev in på bageriet kvart i sju. Det doftade gott av nygräddade limpor.

- Du är tidig, sa bagären Ronald, Ester har inte kommit än. Du kan hänga av dig ytterkläderna där borta i hörnet och ta på dig ett av dom vita förklädena och en vit mössa. Sen kan du hjälpa mig och ta emot limpor vid ugnen.

Bytte om snabbt

Jag skyndade mig att byta om och Ronald visade hur jag skulle ta emot limporna och lägga dom på träskivor, lika stora som bakplåtar, sedan stryka dom hastigt med sockervatten och ställa in dom i plåtställen. Det gick bra fast limporna var fruktansvärt heta när dom kom ur ugnen så det gällde att lägga ner dom kvickt innan man brände fingrarna.

När limporna var färdiga var det vetebrödets tur. Jag fick äggpensla och strö kanel eller pärlsocker på kransar, längder och bullar. Ronald skötte ugnen och satte samtidigt degar för småkakor. Ronald vart rolig att arbeta med, särskilt på morgonen innan han hunnit få i sig för mycket ur flaskan som stod på sin plats under bakkbordet.

Klockan var över åtta när Ester kom, röd i ansiktet och med svettpärlor i pannan. Det syntes att hon halvsprungit från Öster där hon bodde och ner till bageriet. Hon stannade innanför dörren och pustade.

- Fick du med dig "Börje-smock" hem i natt å hamna innerst, eftersom du är så sen, sa Ronald.

- Vilken då Börje-smock, frågade Ester mellan de tunga andetag.

Ester kunde inte baka, hon gjorde bullar som såg ut som kyckling.

- Han som är så tjock så han inte kommer fram på dom trånga gatorna i Fiskarstan, Kommer du i säng med han å hamnar innerst är det inte så lätt å komma loss, sa Ronald.

- Du är så stygg och ful i mun så du kan packa ihop och gå hem, skrek Ester och gick in i butiken och slog igen dörren efter sig.

- Du kan börja och plocka i brö i brödbackarna till kaféerna, sa Ronald, det sitter lister på väggen vad dom ska ha. Men du får skynda dig för snart kommer Ester in som en sol och bjuder på kaffe, fortsatte han.

- Men hon var ju arg som ett bi och tyckte att du kunde gå hem?

- Vänta får du se, sa Ronald.

Ester sken som en sol

Jag började plocka i brödbackarna och var lagomt färdig när Ester kom med kaffebricka och sken som en sol.

- Skulle det smaka med en kopp kaffe och en gårdagsbakelse? frågade hon

- Jaja mensan, det vill både Nils och jag ha, sa Ronald.

Ronald och Ester pratade och skrattade och Esters ilska var som bortblåst. Ester fick se att jag gjort färdig brödbackarna.

- Herre gud, har du redan gjort i ordning beställningarna, sa hon.

- Ja visst, Ronald sa att jag kunde gå efter listorna på väggen.

- Nu ska du se att vi fått en schas som kan sina saker Ronald.

- Ja, nu gäller det bara att du håller dig lugn, så kanske han stannar längre än Gugge.

- Det var väl inte mitt fel att Gugge sluta, sa Ester surt.

- Ja, ja, vi säger väl det då sa, sa Ronald, och gick tillbaka till bakkbordet, tog upp flaskan och tog sig en klunk.

Jag bar ut brödbackarna och åkte iväg på första rundan. Det var sju ställen jag skulle till. De flesta kände jag till från min tid hos "Ägget". Det var bara Kafé Hudik vid polisstation som jag inte varit till.

De första jag åkte till var Mimer och Viktoria på Trädgårdsgatan, sen var det pensionat Nordanstig som låg i parken vid Lillfjärden. Vasa och Svalan på Storgatan och Hudik och Strand på Hamngatan.

När jag kom tillbaka var det dags att börja skrapa och smörja plåtar. Ronald visade hur jag skulle göra,

- Smörj dom ordentligt när du har skrapat dom, då blir dom mycket lättare att skrapa nästa gång. Bry dig inte om ifall Ester gnäller att det går åt för mycket fett. Hon har säkert råd med det, sa Ronald.

Ronald gick hem vid tolv tiden och på eftermiddagen åkte jag ut på en ny runda med bröd till affä-

Nils mådde som en prins på sin schascykel.

rer och kaféer som Birgit, som stod i butiken, hade gjort i ordning.

Jag trivdes med jobbet

Dagarna gick och jag trivdes med jobbet hos Esters. Jag fick min lön på 75 kronor i veckan som hon lovat. Fast några gånger hade hon inte pengar så det räckte. Då fick jag bröd istället, och det var både morsan och syrran glada för.

Ronald och Ester var ibland dom allra bästa vänner som kunde sitta och skoja och skratta och ha hur trevligt som helst, men i nästa stund kunde dom skälla ut varandra så dom inte var vatten värda. Det fanns en form av hat-kärlek mellan dom. Något som retade Ester var naturligtvis Ronalds ständiga skvättande med brännvinsflaskan. Men hon kunde ändå ibland tacka ja till några snapsar och då blev hon på ett väldigt gott humör.

En dag skojade jag med Ronald och undrade varför han inte gifte sig med Ester

- Giftna mig? Gift har jag varit en gång och det var

en gång för mycket.

- Jasså, varför det?

- Jo, det ska jag säga dig, sa Ronald och tog sig en klunk innan han fortsatte. Jag gifte mig med en tjej som hette Rut, jag hade skaffat lägenhet borta på Åvik och jag hade lovat henne att ta det lugnt med drickat. Hela första veckan gick bra, inte en droppe tog jag. Så när lördan kom gick jag till "boa" och tog ut en halvliter på boka. Ja va så jävla glad att ja lyckats vara nykter en hel vecka så ja tyckte de skulle firas. Glad över min fru och glad över nykterheten kom jag hem. När jag kom hem hade Rut redan middan på bordet. Potatis och stekt strömming med lingonsylt. Jag korkade upp flaskan och ställde den på bordet och hämtade två snapsglas. När Rut fick se flaskan snörpte hon ihop munnen och sa "sånt där vill jag inte ha i huset", så öppnade hon dörren och ställde ut flaskan på gårdsplanen. "Ja ha", "å sånt här vill jag inte ha i huse", sa jag, å öppna dörren och lyfte ut Rut på gården och tog flaskan å gick in. Därmed var det giftermålet över och något nytt ger jag mig inte in på, sa Ronald och tog en till klunk.

Ronald ville fira nykterheten med ett glas.

Det höll på att bli pannkaka av alltihop när Ronald gick hem.

Jag körde mina turer

Jag körde mina turer med bröd, hjälpte till så gott jag kunde i bageriet. Ester och Ronald hade sina dispyter, men man brydde sig inte så mycket om dem. Jag träffade de andra schasarna nästan varje dag på Möljen vid 10-tiden. Paul på Jönssons berättade en dag att veckan efter påsk skulle dom troligen flytta till Öster, men han visste inte om de skulle ha någon mer schas. Jag hoppades att dom skulle ha det, för då skulle jag åka dit och fråga om jobb.

En dag i februari kom Ester till bageriet en timme tidigare än hon brukade. Hon var andfådd och alldeles röd i ansiktet, ja nästan blå.

- Nu, Ronald, stönade hon, nu ska du höra.... Första oktober ska motboken slopas... då blir det fritt, man får köpa hur mycket som helst....

- Dä va som fan, då jäklar ska ja handla, sa Ronald och tog upp flaska och tog sig två rejäla klunkar..... Ja jäklar, jag ska stå först i kön på morron, hör du det Ester, först i kön ska jag

stå..... så du, Ester.... ja ska ha ledigt på förmiddan, nä förresten, ja går hem resten av dan klockan åtta, skriv upp dä.

- Du ska ha nåt och handla för också, sa Ester, du är ju pank nästan för jämnan å dom säger att litern ska kosta 16 kanske 20 kronor, eller om det var halvan som skulle kosta så mycket.

- Jag ska spara Ester, jag vet precis vad jag ska ha, sa du 16 kronor... vad blir 16 gånger 12 Ester....

Ja, det vet jag inte, jag har inget papper och penna.....

- De blir 192 kronor Ester, sånt räknar man ut med huvudet när det gäller brännvin. jag ska spara 200 kronor.....

- Det klarar du aldrig och va ska du köpa för så mycket pengar....

- En låda, en hel låda. Dä ä tolv flaskor som ligger i en trälåda med träull. Dä du Ester.... Jag hoppas den där jäkla sura nykteristen Long John jobbar den dan. Jag ska vara först i kön, och när dom öppnar ska jag stövla fram till Long John, ta upp motboka och riva den i två delar framför ögena pån och säga "nu har du satt din sista stämpel, lägga pappersbitane på disken och säga " ge mig en hel". Då kommer han å ställa fram en liter på disken. Då ska ja luta mig fram mot han å säga, "en hel låda, om du orke lyfta den". När jag fått min låda och gett han två hundralappar och han ska ge tillbaka åtta kronor så säger jag, "dä ä driks, köp dej en lemonad till helgen, dä ä väl dä enda du tål". Så tar ja låda på axeln och går ut.

- Jae, Ronald du kan allt drömma du, men det där tror jag först när jag ser det, sa Ester.

- Du ska få se, jag lovar, sa Ronald.

Tiden gick

Dagarna och veckorna gick och det enda Ronald pratade om var den första oktober och vad han skulle göra då. Han talade om denna trälåda med tolv flaskor liggande i träull och om hur han skulle göra så det blev nästan som en teater ju längre tiden gick, vi närmade oss påsk. Vi skulle ha öppet på påskafton halva dagen och för att vi skulle hinna med alla beställningar skulle Ester börja samma tid som Ronald.

På påskaftons morgon när jag kom till bageriet satt Ester på en stol och grät. Jag frågade vad det var.

- Ronald skällde ut mig och gick hem, sa hon.

- Han hade kanske anledning, sa jag.

- Ska du börja nu också, sa hon

- Näe, men ska vi få ut något bröd måste vi väl sätta igång, Det står ju ogräddade överjasta kran-sar och längder i plåtställen som vi kan pensla och grädda. Sen har vi väl lite konditorikakor i frysen som vi kan köra ut. Sen får jag väl säga att dom får beställa bröd från andra bagerier om det inte räcker med det vi har.

- Det går ju inte, då förlorar jag kunder, du få åka till Dackås och Erikssons konditori och köpa det vi behöver.

- Ja visst, det tjänar du ju massor med pengar på att jag åker till ett ställe och köper för att lämna på ett annat ställe.

- Näe, men vi måste göra så.

Det blev som Ester sagt, jag fick åka runt och köpa upp bröd hos bagerier ock konditorier för att leverera till våra kaféer. Jag höll på hela dagen för det var ganska stora beställningar inför Påskhelgen och på flera ställen nekade dom mig att köpa eftersom dom visste att jag jobbade som schas hos Esters och dom inte ville sälja till en konkurrent.

Klockan var nästan sex på eftermiddagen innan jag var färdig med alla skubb. Det allra sista hade jag varit så fräck att jag på två kaféer köpte tillbaka nästan alltsammans som det jag precis hade levererat och sagt att jag skulle ha kalas på Påskhelgen hemma och inte hunnit köpt något bröd själv.

Redan dagen efter annandag påsk cyklade jag upp på Öster och kollade om Jönssons hade börjat flytta in i lokalerna. Det hade dom gjort, jag träffade Sven Jönsson och blev lovad att börja hos honom om en vecka. Lönen blev samma som hos Esters, 75 kronor i veckan.

Ester blev inte glad

Ester blev inte glad när jag sa upp mig. Men när ja sa att jag fick hundra kronor i veckan hos Jönssons och att jag kunde gå hem direkt om det inte passade att jag stannade veckan ut, så ändrade hon sig. Hon hade faktiskt fått tag på en bagerska, men Ronald såg jag inte till sista veckan hos Esters.

Här skulle årets avsnitt av "Mina första jobb" vara avslutat, men det kanske finns en del av er som orkat läsa så här långt och som undrar hur det gick för Ronald och den låda renat han skulle köpa när spriten blev fri den första oktober 1955. Jag funderade också många gånger över detta, men sju år senare kanske jag fick ett svar.

Hamnade i Trollhättan

1962 hade jag av rena tillfälligheter hamnat i Trollhättan, jag hade fått jobb på SAAB, liksom alla andra som kom till Trollhättan vid denna tid. Jag hade börjat efter Pingst och när semestern närmade sig upptäckte jag till min stora förvåning att jag gjort av med dom semesterpengar jag fått i

Vallvik när jag slutade där innan jag åkte till Trollhättan. Jag hade alltså inte råd att ta någon semester utan fick jobba under storsemestern.

En dag när vi nytillkomna SAABARE satt och hade kafferast började någon och berätta en skröna. Det hade berättats flera skrönor tidigare på rasterna, men det var endera sådana som man redan hört, eller sådana som var så otroliga så det inte var någon idé att lyssna.

Den här skrönan handlade om en alkoholiserad bagare och hur han reagerade när han hörde att spriten skulle bli fri den första oktober 1955. Ju längre in i historien berättaren kom desto bättre passade det in på Ronald. Det handlade om en bagare, han skulle stå först i kön, han skulle köpa en hel låda, han hade lite agg till en som hette Long John. Long John skulle köpa lemonad för driksen. Allt stämde till punkt och pricka.

Så kom då dagen, den första oktober. Och vem stod inte först i kön vid systembolaget i Växjö (Vilket var det enda som inte stämt) Jo där stod bagaren.

Inne i butiken stod också Long John, han såg att bagaren stod först i kön, och han hade från flera håll hört hur bagaren skrävlat om vad han skulle göra när spriten blev fri.

Butiken öppnade och först in var bagaren, han gick rakt fram till Long John. Tog upp sin motbok, höll upp den framför ögonen på Long John och rev den mitt itu, så sköt han upp huvudet mot den Long John och väste. En hel. Long John böjde sig ner och bagaren väntade på att literflaskan skulle ställas upp, men Long John lyfte upp en låda på disken.

Bagaren tittade på lådan, på Long John, och på lådan igen, så sa han tyst så det knappast hördes,

"jag bara skoja", sen vände han sig om och smög tyst ut ur butiken. Och det påstods att bagaren aldrig tog en droppe sprit efter denna händelse.

Slut för denna gång

Där slutar detta års del av berättelsen "Mina Första Jobb". Efter vad jag förstår på Lennart så har det bara kommit in ett fåtal bidrag till årets Trollens Nyheter och naturligtvis går det inte att ge ut en jultidning om inte det finns något material. Jag hoppas att alla skärper till sig och försöker producera någon liten kort historia till nästa års jultidning. Då kan vi få en tidning med mellan 50 och 60 olika skribenter. Det skulle bli en härlig tidning att läsa.

Ha en god jul.

Nils o Eva med familjer på västkusten.
Stina i Älvängen hälsar också.

Till nästa år kan vi vara flitiga som bin när det gäller att skriva till Trollens Nyheter.

SKRIDSKO-ARVET

av Jerker Algotsson

Det har inte varit alltför ofta man fått "lyfta" arv under sin livstid. Det har hänt ett par gånger vid våra barnlösa fastrars bortgång. Inga stora summor förstås, men dock några välkomna kronor. Inte heller efter det att våra strävsamma och sparsamma föräldrar lämnat detta jordiska fanns något att hämta. Det lär väl bli likadant för våra barn när vi, som nu är far- och morföräldrar, har slutat våra dagar. Det är ju bra, för då behöver det inte bli slagsmål.

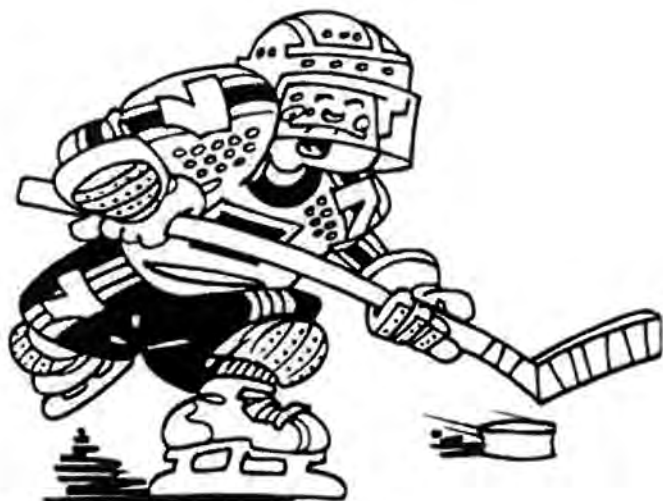
Jag själv blev emellertid oerhört glad när vår arvsförvaltare gav besked om att var och en av syskonen fick hämta någon pryl från hemmet, som ett minne av gångna tider. Då tänkte jag: Ingen kommer att välja den "pryl" som jag helst av allt vill ha, nämligen "farfars skridskor". Och mycket riktigt, ingen hade ens frågat efter dem. Man kan naturligtvis fråga sig vad det kan vara för glädje med ett par gamla skridskor. Svaret kommer här:

För oss som var barn på 1920- och 30-talet fanns minsann inga skridskor. Det var ju dyra "leksaker" på den tiden och vi var tre barn och blev ytterligare fyra lite längre fram. Därför har jag heller aldrig i mitt liv varit ägare till skridskor och inte heller åkt på "riktiga" sådana.

Vi fick titta på

Medan brukspojkarerna kom och spelade bandy på Viksjöns is fick vi titta på, eller möjligen stå i mål. Det kunde man nämligen klara utan skridskor på fötterna. Men ibland kunde man gå upp till farfar – eller "fråga farsan" som vår far sa – och få låna hans skridskor.

Bruksgrabbarna hade förstås så kallade stup-

Bruksgrabbarna hade riktiga skridskor, ibland till och med monterade med skor. De spelade oftast bandy på Viksjöns is.

Bilden ovan föreställer en hockeyspelare.

skridskor, ibland till och med monterade med skor. Farfars skridskor däremot som, enligt de uppgifter jag har han hade tillverkat själv, var hornskridskor. Och inte vilka horn som helst. Det var en böjning därfram som påminde om en riktig Gotlandsfårsbock. Utöver själva denna skena var allt i trä och för att de skulle sitta kvar på fötterna var de försedda med en hel del läderremmar.

När jag nu fick dem i min hand var emellertid läderremmarna försvunna. Men vad gjorde det. Jag hade ju inte tänkt åka på dem, utan ha dem som

"prydnad i hemmet". Gamla skridskor sedan förra sekelskiftet alltså. Kan sådant bli en prydnad. Jodå, men det kräver lite behandling.

Rejält rostiga

Naturligtvis var skridskorna ganska rejält rostiga. Jag har med ljus och lykta letat efter någon som skulle kunna snygga till dem med någon form av blästring. Självt är jag väldigt dålig på det hantverksmässiga – också – så jag klarar inte jobbet själv. Inte heller har jag lyckats hitta någon som skulle kunna hjälpa mig. Därför passar jag på att här efterlysa någon av släktingarna som klarar ett sådant jobb. Ring mig i så fall gärna och "lämna anbud".

Jag vill i alla fall gärna ha skridskorna kvar. De påminner mig om både min farfar och min far och naturligtvis samtidigt om farmor och mor. Dessutom kommer ur minnets kammare händelser från min tidiga barndom och sådant är för det mesta kul att tänka tillbaka på.

Det påminner mig bland annat om två brukskillar, helt olika varandra och dom tänker jag faktiskt på lite då och då. Den jag nämner först har jag förrresten träffat ett par gånger på äldre dagar. Tyvärr har han fortfarande kvar precis samma eländiga uppträdande. Vidar Järnberg heter han och han var och är stöddig och otrevlig. Ränder som tydligen aldrig går ur. Han var ju en duktig skridskoåkare och än i dag pratar han vitt och brett om hur han imponerade på sina kompisar och inte minst på oss "fattiglappar". Hemska att lyssna till, men man har ju lärt sig att stå ut med det mesta.

Vidars raka motsats

Den andre brukskillen jag ofta tänker på var Vidars raka motsats. Det var Erik Sönsteby – ingenjörsson

från bruket. Det kan hända att man färgats av att han alltid hade stora "gottepåsar" med sig och frikostigt bjöd, åtminstone mig, men säkert också många fler. Dessutom var han dock enormt snäll och vänlig och sade aldrig ett ont ord till någon.

Normalt skulle man knappt ha vågat tilltala honom. Ingenjör- och direktör-sönerna gick ju gärna och sträckte på sig med läroverksmössan på skulten. Jag kommer också ihåg att han gifte sig med en tjej från det som kallades arbetarklassen. Hur detta uppfattades av hans nära polare vet jag inte. Däremot vet jag att han hade en gudomligt snäll mamma, eftersom jag vid några tillfällen fick följa med honom hem och leka med alla hans dyrbara leksaker som en annan aldrig hade sett maken till.

Nu vet inte jag om den här drapan kan duga till TN:s jultidning, men jag har i alla fall fått skriva av mig en del. Sedan beror allt på hur hyggelig redaktörn kan tänkas vara.

Men varmt tack för farfars fina skridskor. Glöm bara inte att höra av er om skridskoblästringen!!!
Jerker – 0270 - 15721

Armbrytning?!

av Beata Wahlstedt-Östlund

Fredagen den 15 december 2000

I går bröt jag armen. Jag gungade på en gunga nere på dammen. Då ville en klasskompis som heter Lukas putta fart på mig. Men jag var inte beredd på det så jag ramlade och slog i armen. Jag fick jätte ont. Då ringde jag efter pappa. Han kom och hämtade mig och vi åkte till sjukhuset. Där fick vi sitta och vänta på en doktor. När doktorn kom sa hon att jag skulle röntgas. Så vi gick till röntgen. Jag fick ta tre bilder innan vi fick gå tillbaka till akuten. Då fick vi sitta och vänta i en sal. När doktorn kom sa hon att jag hade brutit armen och att jag skulle gipsa armen. När jag hade gipsat armen fick jag åka hem. Jag ska ha gipset i tre veckor. Nu har jag jätteont i armen.

SLUT!

Så här ser man ut när man får genomgå röntgenstrålning, tror jag.

Mina katter

av Beata Wahlstedt-Östlund

GRÅ

ROLIG

ÅSNA?? NÄ!!

LAT

LAGOM TJOCK

EN UNDERBAR KATT

MYSIG

ALLDELES UNDERBAR

JAMAR MYCKET

ALLTID HUNGRIG

GULLIG

RUSKIGT SÖT

ELEGANT

TOKIG

AGGRESSIV??? GANSKA OFTA!!

Varför duger inte kvinnliga tomtar?

av Jerker Algotsson

Häromsistens läste jag i en tidning om ett "rättsfall" i England, där ett varuhus fått en annons stoppad på grund av "könsdiskriminering". Det började med att varuhuset lämnade in en annons till en av tidningarna, där man sökte en manlig jultomte. Men det blev stopp eftersom man i England inte får annonsera efter anställda av visst kön. (Detta gäller väl också i Sverige numera – eller?)

Varuhuschefen protesterade förstås och i ett brev förklarade han situationen sålunda: "Den person vi söker måste ha basröst, skägg, stor mage och en byst som inte syns". Han tillade också att en kvinna med detta utseende förmodligen skulle skrämja slag på alla barn. Ja, kanske det!

Emellertid fick han rätt. Efter den förklaringen godkändes annonsen och nu har den engelska regeringen slagit fast att "under vissa omständigheter får man annonsera efter anställda av visst kön..."

Vad lär oss då detta? Ingenting kanske, men ändå: Vad är det som säger att tomtemor eller tomt barnen inte skall kunna utföra utdelningen av julklapparna lika bra som tomtedagar? Som far i huset tycker jag det skulle bli väl så trevligt med besök av en kvinnlig tomt.

Men när jag tänker efter – och det gör jag nu – så tror jag ändå att engelsmännen har rätt. Jag har nämligen erfarenheter från ett par tillfällen under den tid våra egna barn var i "tro-på-tomten-åldern" och dessa erfarenheter säger mig att det skall nog – trots allt – helst vara en "brummig" tomt.

Två julaftnar under den tid barnen var små har vi

Inte särskilt vanligt med en kvinnlig tomt, men varför skulle inte det kunna fungera.

hyrt tomtar i tron att detta skulle göra starkare intryck. Tyvärr var det – i båda fallen – så att tomtedagar inte alls tagit hänsyn till hur en tomt enligt tradition borde se ut. Som föräldrar har vi ju berättat om jultomten och barnen har läst i jultidningar och sett bilder på tomten (om de varit för små att läsa) och i båda fallen har det handlat om brummiga tomtar, ofta med stor mage och yvigt skägg.

När vi hyrde tomt kom några unga pojkar och flickor med några löst hängande sladdriga linrester från munnen och ner över hakan. De såg ut ungefär som man föreställer sig kinesiska mandariner eller något dityt. De hade i vart fall ingen likhet med de tomtar vi berättat om eller barnen sett på julkort och i jultidningar. Inga Jenny Nyström-tomt alltså. Pappa med tomtmask hade nog gjort bättre intryck. Ja, kanske till och med utan mask.

Jag vet i alla fall att barnen var väldigt tvek-

Den klassiska bilden av hur en tomte ska se ut.

samma huruvida vi egentligen haft något tomtebesök. Dessbättre var kanske inte detta huvudsaken just då. Det viktigaste var ju att det samlades några julklappspaket kring var och en av dem som varit "snälla barn" under året. Men om tomteuthyrarna tänkt sig för lite bättre och åstadkommit någorlunda "riktiga tomter", tror jag däremot att det skulle ha blivit en fin upplevelse även om det varit en tomtemor eller tomteflicka.

Det är säkert många barn som på julaftonen längtar efter att få träffa tomten. Det bör dock inte vara så genomskinligt att besöket sker just när pappa har stuckit till kiosken för att köpa kvällstidningen eller cigaretter.

Därför: Om jag överlever det kommande året (kanske inte troligt – men..) skall jag nästa jul låta hyra ut mig till tomte i grannkvarteren. Då skall dom – jäklar i det – få träffa den riktiga gammel-tomten. Så det så.

Ett recept på tunnbröds-mackor

av Beata Wahlstedt-Östlund

Tunnbröds mackor

Du behöver:

Några tunnbröd

Smör

Pålägg t.ex. skinka, ost och tomat

Om man vill: örtsalt el. annan krydda

Gör så här:

Bre smör på tunnbrödet och lägg på pålägget och kryddan, rulla ihop och ät.

LYCKA TILL!

Vad blev det egentligen av allt ihop????

av Sven Ivarsson

Det där händer det väl att vi alla funderar över ibland, särskilt när man kommit upp i åren. Nu tänker jag inte prestera något stort filosofiskt tänkande här utan hålla mig till mer handfasta saker.

Jag liksom väl de flesta av oss hade väl som barn några drömmar om vad vi skulle bli när vi blev stor. Vad blev det av dessa drömmar ?

Något av allt vi drömde blev väl verklighet men inte var det väl mycket.

Drömde om att bli kock

Jag själv vet att jag drömde om att bli kock. Varför jag hade denna ide har jag ingen aning om men så var det. Vad jag vet hade jag aldrig sett vad en riktig kock gjorde. det var nog mer detta att jag ibland fick hjälpa mamma med olika "matlagning" hemma i köket. Jag vet att jag en söndag var med henne och förberedde en grönsakgryta. De skulle den söndagen besöka kyrkan och medan de var där fick jag passa grytan. Jag vet också att jag fick beröm av mor när de kom hem för jag varit så "duktig". Förmodligen var det detta som var orsaken till att jag skulle bli kock. Där ser man vad betydelsefullt det kan vara med beröm !

Nu blev jag aldrig någon kock. I stället blev jag en sån där som man under min uppväxt kallade "riktig Hoppjerka".

Mitt första arbete var att lägga ihop "tull" (toppen på avverkade träd) till ved åt en granne hemma i Långviken. Sedan fick som flera av oss syskon prova flottningsarbete (skrivare) i Pappers.

Springpojke och lärling på Jönssons bageri i Hudiksvall var det närmaste kockarbete jag kom.

Några andra jobb som jag provade på i början var skogsarbete, arbete vid renseriet och bommen i Iggesund, påstickare, spånpojke, hjälpkantare mm vid sågverk på Alnö.

Tog värvning

När det var dags för militärtjänst tog jag värvning och blev trupputbildare vid det numera nedlagda regementet Lv5 i Sundsvall. Det är en av de längsta anställningar jag haft i drygt åtta år.

Efter detta provade jag på som takläggare, väktare, långtradarchaufför, campingvaktmästare, färgeriarbetare, lokalredaktör. Alla dessa jobb provade jag på i Trollhättans omgivning.

Hemkommen till Sundsvall började jag med ett arbete i trävarubranschen, på en fabrik som tillverkade masonitplattor. Där var jag till dess att min rygg sade i från och jag började att utbilda mig.

Nu skulle jag bli nått !!!!

Läste vidare

Efter att ha läst in högstadiet så gick jag en tvåårig utbildning på gymnasiet med inriktning på att läsa till socionom. Tyvärr fick dessa planer ändras och jag kom att börja jobba vid Stornäsets vårdanstalt för alkoholmissbrukare. Efter en tid fick jag möjlighet att läsa vidare till Fritidspedagog, (ett arbete jag aldrig utövat). Denna utbildning var tvåårig och under sommarlovet hade jag ett vikariat på Lv5 som chef för budcentralen. Det visade sig att när jag gått färdig min utbildning hade Lv5 en tjänst som personalassistent ledig. Jag sökte och fick den.

Så kom beslut om att Lv5 skulle läggas ned och

det blev till att söka nytt jobb igen. Denna gång hamnade jag på kommunen som bostadskonsulent.

Låter ju fint men var det värsta jobbet på kommunens bostadsförmedling. Jag hade att ordna bostäder åt missbrukare av olika slag, skilsmässofall, zigenare, invandrare, mm. Tunga dagar men också dagar som gav mycket igen.

När jag arbetat där i drygt fem år var jag nöjd och jag, Kerstin och Lars-Ove startade ett snickeri. Tyvärr slutade det med att det brann ner efter ett drygt år. Det var ändå ett fantastiskt år. Jag kände när jag höll på där att det var det jag skulle ha satsat på från början. Nu blev det inte så och det är ingen ide att gråta över spilld mjölk.

Fler olika inlägg

Efter detta blev det olika inlägg inom livsmedelsbranchen (ICA/Hakons lager), nyterhetsvården (Ågårdens behandlingshem) Bostadsförmedlingen en vända till nu som informationschef, (betyder att man får ta emot skäll av alla bostadssökande).

Den sista inkomstkällan av förvärvsarbete hade jag vid Lokala Skattemyndigheten i Sundsvall. Där arbetade jag som kontorsvaktmästare fram till 1995 då jag sjukpensionerades.

Som synes är det jag sysslat med spritt över många yrkesområden och även till många olika platser. Inte kan väl påstå att jag kommit särskilt nära det jag drömde om som liten heller.

Ändå känner jag mig ganska nöjd med sakernas tillstånd. Visst hade jag kunnat göra en del annorlunda och kanske jag ibland borde ha stannat upp och funderat över vad jag ville. Jag har ändå genom åren skaffat mig en massa kunskap och erfarenhet som har varit mig till nytta många gånger. När jag var ung så stannade man på det jobb

man började efter skolan i hela sitt liv eller i vart fall bytte man inte särskilt ofta. I dag är det annorlunda, nu kan man byta många gånger utan att för den skull anses var en "Hoppjerka" jag tror att det inte är så dumt.

Det var vad det blev av alltihop !!!!!

En trogen vän har lämnat oss.

I år kommer tidningens läsare inte att få någon rapport om året som gick från vår Buffan. Hon hade varit lite krasslig i slutet av sommaren och vi såg att hon inte orkade som hon brukat. Söndagen den 23 september slutade hon sina dagar i Mattes armar här hemma. Hon blev akut sjuk halv nio på kvällen och tio i nio var det slut.

Hon lämnade efter sig ett stort tomrum och saknaden är naturligtvis stor. Hon fick sin sista vila ute på Hemsön, den plats där hon tillbringat större delen av sina somrar.

Kerstin och Sven

Slutligen vill
Kerstin och Sven
tillönska Er alla en
GOD JUL
och ett
GOTT NYTT ÅR

Ny brygga på Stranna

Under sommaren 2001 byggdes en ny brygga på Stranna. Den blev i form av en stenkista. Nu återstår att se om den kan stå emot isens krafter över vinterhalvåret. Om inte, får jag väl bygga en ny variant nästa sommar.

Stommen är klar och snart ska den i sjön.

Den färdiga bryggan i skymningen.

Harry Potter, två av böckerna recenserar av

Beta Wahlstedt-Östlund

HARRY POTTER OCH DE VISES STEN

Handlar om en rik och dum familj. Frun i familjen har en syster som är "trollkarl". Dom vill inte att någon ska få reda på det. En dag händer det många märkliga saker. På familjens trappa ligger en dag ett litet barn. Det är HARRY POTTER. Han är son till fruns syster som har blivit dödad av "du vet vem" som

egentligen heter Voldemort. Harry växer upp i sin hemska familj. Sonen i familjen som heter Dudley är bort skämd och fet. Harry får vara nöjd med att bo i en skrubbe och få begagnade strumpor i födelsedags present. Men en dag kommer det ett brev till Harry som han inte får läsa för att dom tar det ifrån honom. Men det kommer bara fler och fler brev så tillsist flyr familjen därifrån. Det är en trollkarl som heter Hagrid som har skickat breven. I breven står det att Harry ska börja på Hogwarts skola för häxkonster och trolldom. Harry åker dit och där händer det massor med spännande saker.

Boken var jättebra och spännande. Det var synd om Harry i början. Boken är väldigt överklig men får 10p av 10 möjliga. Extra plus för det fina omslaget.

HARRY POTTER OCH HEMLIGHETERNAS KAMMARE

Harry går sitt andra år på Hogwarts. I försvar mot svartkonster har Harry fått en ny odräglig lärare som heter Gyllenroy Lockman. Helt plötsligt blir den ena eleven efter den andra förstenad. Det sägs att hemlighetens kammare som Salazar Slytherin har byggt enligt en legend har öppnats. Salazar Slytherin var en av grundarna till Hogwarts. Han gillade bara trollkarlar och häxor som kom från ren blodade trollkarls släkter. Det sägs att Slytherins

Avtagare nu har kommit för att döda alla muggglar föda häxor och trollkarlar. Många tror att det är Harry som ligger bakom alltihop. Men det visar sig vara smart arbete som ligger bakom det hela. Det arbetet utförs av självaste Sir lord...

Boken är nästan lika bra som Harry Potter och de vises sten. Det var inte lika snyggt omslag som på den första boken. Men jag ger boken 10/10. Kul läsning på ett lov till exempel.

De två första böckerna i serien om Harry Potter recenserar av Beata.

MIRRE!

av Beata Wahlstedt-Östlund

Det var en gång en tjej som hette Miranda. Hon bodde i Malmö med sin mamma Anna och sina katter Grälle, Greta och Maja. Miranda älskade djur och ville mest av allt ha en häst. Mirandas bästis hette Maria. Maria älskade också djur och hon hade en katt som hette Tussi. Miranda gick i femman på nyckelpigan i Malmö. I deras klass fanns det en tjej som hette Stina. Hon hade inga pengar men dom hade vunnit en häst med skötare i en tävling. De hade även vunnit pengar till hästens mat. Därför var hon jätte kaxig. En dag sa Mirandas mamma att dom skulle flytta ut på landet. Miranda undrade om hon skulle få en häst om dom flyttade till landet. Hennes mamma sa att det hade dom inte råd med. Helgen därpå åkte dom ut till huset. Det var stort, gammalt och spökligt. Miranda som vi i fortsättningen kommer att kalla för Mirre tyckte att huset verkade spännande. När dom gick in i huset kände dom en lukt som dom inte kände igen. Där luktade unket och gammalt. Mirre kände att något svepte förbi henne. Då skrek Mirre MAMMA DET SPÖKAR för hon hade sett vad det var som svept förbi henne. Det var en vit och kall gistalt. Mirre var livrädd. Hennes mamma sa att dom skulle gå ut. Väl ute sa hennes mamma att dom skulle sova där en natt. Mirre sa att hon inte ville bo i det huset. Men hennes mamma sa att dom skulle prova att bo där i en vecka. Men dom stod bara ut i en dag sedan åkte dom till stan. Några dagar senare sa Mirres mamma att dom skulle flytta till en liten stuga på landet och att Mirre skulle få en häst. Mirre blev jätteglad. Dom

flyttade till stugan och Mirre fick byta skola. Men det gjorde ingenting tyckte Mirre för den nya skolan var mycket bättre. Tre dagar senare kom en hästransport körande mot stugan. Mirre blev jätteglad. Den nya hästen fick heta Embla. Mirre red Embla varje dag. Sen levde Mirre och Embla lyckliga i alla sina dagar.

God Jul önskar skåningarna.

ÄPPELPAJ MED SMULDEG

Till smuldegen	äpplena
100 g smör	4-5 äpplen
2-3 msk socker	2-3 msk socker
3 dl vetemjöl	kanel
el. 1 fidl vetemjöl och	
1 1/2 dl havregryn	

Gör så här:

smält smöret och skala och skiva äpplena som du sedan lägger i en form.

Häll sedan i socker i det smälta smöret och rör om. Mjölet och (havregrynen) häller du sedan i och rör om så det blir en ganska kladdig sörja. Häll socker och kanel över äpplena och lägg på smeten jämt. Sätt in pajen i ugnen som ska vara 225 grader varm. Den ska stå i ugnen i 25 min. Ta ut och njut med glas eller vanilj sås.

TIPS: ha både havregryn och mjöl det blir godast.
Lycka till!
önskar Beata

